

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

**Pozměňovací návrh poslance Františka Adámka a Jaroslava Foldyny
k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním
plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a
další související zákony – sněmovní tisk č. 927**

Úvodní slovo:

Povolovací procesy v české republice, zejména jejich délka a nepředvídatelnost, se v poslední době stávají zásadním problémem pro zahraniční investory, kteří se rozhodují o umístění investice na našem území. Délka povolovacích procesů je v současné době v porovnání s okolními státy, které jsou našimi konkurenty v rozhodování o umístění investice, prakticky dvojnásobná a stáváme se v tomto směru nekonkurenceschopnými a to především u tzv. hightech investic, kde jsou, vzhledem ke složitosti investic, použití nových, v mnoha případech neověřených technologií, povolovací procesy, zejména s ohledem na ochranu veřejného zájmu velmi složité.

Byl novelizován zákon 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí (novelizace č. 298/2016 Sb.), který vedle toho, že tento zákon uvedl do souladu s legislativou Evropské unie, i dostatečně ochraňuje tzv. veřejný zájem a umožňuje účast veřejnosti na posuzování vlivu staveb na životní prostředí.

Pozměňovací návrh, který zde předkládáme a který doplňuje a legislativně upravuje pozměňovací návrhy, které již byly přijaty výbory pro veřejnou správu a výborem hospodářským, pak omezují vstup spolků do dalších částí stavebního řízení, zejména do povolovacích procesů tzv. podřízených staveb, kde se dnes otevřel prostor pro další neoprávněné prodlužování stavebních a povolovacích procesů.

Přijetím těchto pozměňovacích návrhů, ve spojení s pozměňovacími návrhy výše uvedených výborů, dojde k přiblížení stávající legislativy ČR k praxi ostatních států Evropské unie a bude tak zvýšena konkurenceschopnost České republiky při získávání zahraničních investic.

Pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 927 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Navrhované změny

- 1.) V části první Čl. I se za dosavadní bod 146 vkládá nový bod 147, který zní: „147. V § 89 odst. 4 se třetí a čtvrtá věta zrušují.“ Následující body se přechísľují.

Odůvodnění:

Pozměňovacími návrhy Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a Hospodářského výboru bylo navrženo zrušení ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ve znění: „*osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.*“. Účelem tohoto zrušení bylo vyloučit environmentální spolky podle § 70 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny z účastenství v územním řízení. Výše uvedená ustanovení však odkazovala na zrušené ustanovení, proto je potřeba je uvést do souladu s nově navrženou úpravou. Znění § 89 odst. 4 třetí a čtvrté věty ve znění: „*Osoba, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. c), může v územním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.*“ odkazuje na zrušené ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona.

- 2.) V části první Čl. I se za dosavadní bod 221 vkládá nový bod 222, který zní: „222. V § 114 odst. 1 se věta druhá zrušuje.“ Následující body se přechísľují.

Odůvodnění:

Pozměňovacími návrhy Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a Hospodářského výboru bylo navrženo zrušení ustanovení § 109 písm. g) stavebního zákona ve znění: „*osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.*“. Účelem tohoto zrušení bylo vyloučit environmentální spolky podle § 70 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny z účastenství ve stavebním řízení. Výše uvedené ustanovení však odkazovalo na zrušené ustanovení, proto je potřeba je uvést do souladu s nově navrženou úpravou. Znění § 114 odst. 1 se věta druhá: „*(1) Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle § 109 písm. g), může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují*

rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.“ odkazuje na zrušené ustanovení § 109 písm. g) stavebního zákona.

- 3.) „V části šesté Čl. VII se za dosavadní bod 12 vkládá nový bod 13, který zní: „13. V § 70 odst. 3 se slova „správního řízení“ nahrazují slovy „řízení podle tohoto zákona“.“ Následující body se přečísují.“

Odůvodnění:

Výše uvedený bod úzce souvisí s pozměňovacími návrhy Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a Hospodářského výboru spočívajícími ve vyloučení environmentálních spolků z účastenství v územním řízení a stavebním řízení. Účastenství environmentálních spolků by mělo být připuštěno pouze v tzv. navazujících řízeních, kterým předcházelo posuzování vlivů záměru na životní prostředí. V ostatních případech by měla úprava být přiblížena úpravě sousedních států (Polska, Rakouska a Německa), ve kterých nemají environmentální spolky v zásadě přístup do takových povolovacích řízeních, kterým nepředcházelo posuzování vlivů na životní prostředí.

Výše uvedený bod proto omezuje účastenství spolků podle § 70 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny na řízení vedená výlučně podle tohoto zákona a nikoliv široce na jakákoliv řízení vedená podle stavebního zákona. Uvedené ustanovení však nemá dopad na přístup spolků do řízení, která jsou navazujícími řízeními, do řízení podle vodního zákona nebo zákona o integrované prevenci, které skutečně mohou mít negativní dopad na životní prostředí, na rozdíl od záměrů povolovaných pouze podle stavebního zákona.

Výše uvedené ustanovení je nejdůležitějším bodem úpravy, tak aby vyloučení spolků z řízení vedených pouze podle stavebního zákona skutečně fungovalo. Pokud se toto znění nezmění, jsou vyloučení spolků z územního a stavebního řízení zavedená pozměňovacími návrhy Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a Hospodářského výboru (tj. zrušení § 85 odst. 2 písm. c) a § 109 písm. g) stavebního zákona) sporná.

Ve stavebním zákonu nebyly totiž v rámci stavebního řízení spolky vůbec uvedeny jako účastníci řízení, a to až do 1.1.2013. Přesto, správní soudy dovodily, že aniž by bylo nutné spolky výslovně v § 109 stavebního zákona uvádět jako účastníky, tak jim účastenství ve stavebních řízeních přesto příslušelo, a to pouze na základě znění § 70 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Z uvedeného důvodu hrozí, že pokud by bylo provedeno „pouhé“ zrušení odkazu na „zvláštní právní předpis“ (tj. zákon o ochraně přírody a krajiny) ve stavebním zákonu (v ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) ohledně územního řízení a v § 109 písm. g) ohledně stavebního řízení), tak by soudy pravděpodobně (s odkazem na již existující judikaturu) dovodily, že spolky se mohou stát bez dalšího účastníky územních a stavebních řízení, a to bez ohledu na skutečnost, že ve stavebním zákonu byly příslušné odkazy na zákon o ochraně přírody a krajiny zrušeny. Výše uvedené pozměňovací návrhy Výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a Hospodářského výboru by neměly žádný praktický dopad.

Důvodová zpráva

Obecná část

1. Popis existujícího právního stavu

1.1. Definice problému

Dosavadní právní úprava dotýkající se povolování stavebních záměrů v České republice byla ovlivněna snahou napravit transpoziční deficit vůči směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU („**Směrnice**“), který České republice vytkla Komise formálním upozorněním ze dne 25. dubna 2013. Související změnou zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí („**zákon EIA**“), byla významně posílena práva veřejnosti, a to zejména procesní práva právnických osob, jejichž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví („**environmentální spolky**“). Mohou vstupovat i do řízení, jejichž předmětem jsou záměry, které nemají žádný relevantní dopad na životní prostředí a napadat vydaná rozhodnutí i bez toho, aby se jakýmkoliv způsobem účastnily na předchozích řízeních. Environmentálním spolkům jsou tak přiznána širší práva než ostatním účastníkům příslušných řízení. Nejedná se ovšem o zajištění minimálního rozsahu práv, která mají být veřejnosti, resp. dotčené veřejnosti, dle požadavků práva EU zaručena tak, aby byla zároveň zachována možnost žadatele získat příslušná povolení k výstavbě v souladu se zákonem. Naopak, podobná úprava nemá v mnoha ohledech v okolních zemích obdoby. Pro žadatele tento stav navíc zakládá právní nejistotu a zasahuje také do ústavního principu rovnosti účastníků, což je v právním státě nepřipustné. V okolních zemích mohou environmentální organizace napadat vydaná rozhodnutí pouze za předpokladu, že byly účastníky řízení a že se jedná o řízení, jehož předmětem je záměr, který může mít významný vliv na životní prostředí a tento vliv je v rámci daného řízení posuzován. Rovněž dle Směrnice se za účinnou účast veřejnosti na přijímání rozhodnutí považuje umožnit veřejnosti vyjádřit své názory a obavy, které mohou být pro tato rozhodnutí podstatné, a těm, kdo rozhodují, umožnit vzít tyto názory a obavy v úvahu v co nejčasnějších fázích řízení.

1.2. Požadavky práva EU

Lze říci, že stěžejním cílem Směrnice je zajistit, aby povolení pro veřejné a soukromé záměry, které by mohlo mít významný vliv na životní prostředí, bylo vydáno po předchozím posouzení jejich případných významných vlivů na životní prostředí. Toto posuzování by mělo být prováděno na základě přiměřených informací poskytnutých hlavně oznamovatelem a ideálně doplněných dotčenými orgány a veřejností.

Význam relevantních informací, kterými může veřejnost disponovat, vyzdvihuje Směrnice v úvodu v rámci svého odůvodnění. Bod (16) odůvodnění Směrnice konkrétně uvádí, že „účinná účast veřejnosti na přijímání rozhodnutí umožňuje veřejnosti vyjádřit své názory a obavy, které mohou být pro tato rozhodnutí podstatné, a těm, kdo rozhodují, umožňuje vzít tyto názory a obavy v úvahu, čímž se zvyšuje zodpovědnost a transparentnost rozhodovacího procesu a přispívá k uvědomělému vztahu veřejnosti k otázkám životního prostředí a k veřejné podpoře učiněných rozhodnutí“.

Směrnice v odůvodnění odkazuje také na jeden z cílů Úmluvy OSN/EHS o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí („**Aarhurská úmluva**“), tj. zaručit práva veřejnosti na účast při rozhodování o záležitostech, které mohou mít významný vliv na životní prostředí. Právo na

účast při rozhodování by mělo zahrnovat i požadavek přístupu k právní ochraně ve smyslu článku 9 Aarhurské úmluvy a článku 11 Směrnice.

Podstatu účinné účasti veřejnosti na rozhodovacích procesech ve smyslu Směrnice a Aarhurské úmluvy lze tedy spatřovat ve dvou rovinách, a to v rovině konzultativní a v rovině přístupu k právní ochraně. Environmentálním organizacím by v tomto ohledu měla být vnitrostátním právem přiznána zejména následující práva:

- právo na včasné informace za účelem konzultace v co nejčasnější fázi řízení;
- právo vyjadřovat se ke stavebním záměrům z hlediska možných vlivů na životní prostředí;
- možnost dosáhnout soudního přezkumu rozhodnutí v oblasti ochrany životního prostředí a napadat jak procesní, tak i hmotnou zákonnost vydaných rozhodnutí;

a jim odpovídající povinnosti příslušných orgánů/úřadů, mj.:

- povinnost zohlednit vyjádření a konzultace s veřejností v rozhodnutí i v navazujících řízeních;
- povinnost informovat veřejnost o schválení či zamítnutí vyjádřených názorů a důvodech, které k tomu vedly.

Veřejnost by měla být informována v takovém stádiu rozhodování, kdy jsou ještě všechny možnosti výběru a alternativ otevřeny, přičemž stanovení konkrétních lhůt je ponecháno ke zvážení jednotlivým členským státům.

Diskutabilní je často požadavek přístupu k soudní ochraně, resp. možnosti přezkoumat vydaná rozhodnutí na podnět dotčené veřejnosti. K tomuto tématu se vyjádřila generální advokátka Juliane Kokott ve stanovisku předneseném dne 13. listopadu 2014 ve věci C-570/13, jejímž předmětem byla žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) ohledně výkladu článku 11 Směrnice.

Dle stanoviska generální advokátky může k soudnímu přezkumu rozhodnutí o vlivu stavebního záměru na životní prostředí dojít např. na základě žaloby proti rozhodnutí o předběžném posouzení stavebního záměru nebo při napadení pozdějšího rozhodnutí o povolení. Pokud však nelze podat žalobu přímo proti rozhodnutí o předběžném posouzení, musí být možné napadnout zřeknutí se posouzení vlivů na životní prostředí nejpozději v rámci napadení povolení.

Obecně je evropskými institucemi a autoritami v zájmu minimalizace pozdějších komplikací a usnadnění provádění stavebních záměrů doporučováno umožnit veřejnosti uplatňování práv dle Směrnice a Aarhurské úmluvy v co nejčasnějších fázích řízení.

1.3. Popis právních úprav sousedních států

Zahraniční úpravy obecně připouští účast environmentálních organizací především v procesu posuzování vlivu záměru na životní prostředí (EIA). Povinnost umožnit účast těchto organizací vyplývá z práva Evropské unie, všechny členské státy by ji tudíž měly respektovat. Nicméně v České republice mají spolky, jejichž předmětem činnosti je ochrana životního prostředí, velmi silné postavení a v mnoha případech jsou jim svěřeny nástroje, kterými mohou docílit významné obstrukce, jež mohou zapříčinit odliv investorů a zamezit tak i případně tvorbě nových pracovních míst. Připouští se i jejich přímé účastenství v územním a stavebním řízení, což v Německu, Rakousku nebo Polsku v zásadě nemá obdobu.

Spolková republika Německo

Aby byla environmentální organizaci přiznána určitá práva v rámci řízení týkajících se povolování staveb, musí naplnit podobné podmínky, jaké stanovuje i český zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, tj. věnovat se ochraně životního prostředí na dlouhodobé bázi, zaměřovat se na celé území státu, existovat alespoň po dobu tří let a po celou tuto dobu splňovat uvedené podmínky, zajistit řádné plnění cílů organizace zejména její velikostí a počtem členů a musí se jednat o neziskovou organizaci.

Ani splnění těchto podmínek nicméně nezaručuje environmentálním organizacím v Německu tak rozsáhlá práva, jaká jsou přiznána environmentálním spolkům dle českých předpisů.

Připuštění účasti environmentálních organizací na povolování stavebních záměrů v Německu záleží na právní úpravě konkrétní spolkové země. Nicméně ve většině spolkových zemí má environmentální organizace za určitých podmínek pouze právo být slyšena v řízení před správním úřadem předtím, než příslušný úřad udělí výjimku z pravidel dle předpisů o ochraně životního prostředí. V tomto případě může environmentální organizace následně napadnout u soudu pouze případný nesoulad vydaného stavebního povolení s předpisy na úseku ochrany životního prostředí. Tímto rozsahem je omezeno i posuzování vydaného stavebního povolení ze strany soudu, k jiným důvodům soud nepřihlíží.

Jinak obecně platí, že pouze osoby mající určitá práva k dotčeným pozemkům (např. sousedé) a obce mohou napadnout vydané stavební povolení.

Ve fázi územního plánování, tedy ještě před vydáním územního plánu, který by reguloval způsob využití vymezeného území, se může objevit požadavek posoudit vliv záměru na životní prostředí dle německého zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. V této fázi se environmentální organizace považují za účastníky správního řízení a jsou tudíž oprávněné napadat hmotnou i procesní stránku jakýchkoliv rozhodnutí v oblasti posuzování vlivu na životní prostředí. Rozhodnutí týkající se posouzení vlivu na životní prostředí může environmentální organizace napadnout u soudu ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí dověděla nebo měla dovědět.

Za předpokladu, že projekt neporušuje právní předpisy, má developer vymahatelné právo získat pro svůj projekt stavební povolení. Toto vyplývá z ústavního principu na ochranu vlastnictví.

Rakouská republika

V Rakousku jsou účastníky správního řízení žadatel a sousedé za předpokladu, že rozhodnutím v daném řízení může být zasaženo do jejich subjektivních veřejných práv. Environmentální organizace se obecně pro účely správního řízení nepovažují za subjekty, které by mohly být rozhodnutím příslušného úřadu dotčeny na svých právech. Mohou se účastnit pouze řízení dle zákona o posuzování vlivu na životní prostředí a vznášet námitky, případně také řízení o vydání integrovaného povolení (IPPC), a nemusí pro to splňovat žádné specifické podmínky. Napadat rozhodnutí správních úřadů před správními soudy jsou oprávněni pouze sousedé.

I navzdory určitým nuancím právních úprav jednotlivých spolkových zemí Rakouska je pro úpravu postavení environmentálních organizací pro všechny spolkové země společným standardem, že environmentální organizace nemají možnost jakýmkoliv způsobem napadnout

rozhodnutí vydaná v řízení o vydání stavebního povolení. Veškeré environmentální aspekty jsou v těchto řízeních na zvážení příslušného úřadu.

Polská republika

Dle polského správního řádu je účastníkem správního řízení osoba, jejíž právní zájem nebo právní povinnost jsou předmětem řízení nebo osoba, která požaduje, aby správní orgán zasáhl v souvislosti s jejím právním zájmem nebo právní povinností.

Účastníky řízení o vydání stavebního povolení jsou dle polského stavebního zákona typicky osoby mající určitý vztah k nemovitostem, které jsou umístěné na území dotčeném předmětným záměrem. Zejména jde o vlastníky, investory a další osoby, jež dané nemovitosti užívají nebo spravují. Kromě těchto subjektů se mohou některých typů správního řízení účastnit nebo požádat o jejich zahájení také environmentální organizace buď jako účastník řízení nebo osoba disponující podobnými právy, a to za podmínky, že prokážou svůj právní zájem. Není zde rozhodující, zda těmto subjektům zákon přiznává právní osobnost.

Environmentální organizace nemají bez dalšího právo účastnit se správního řízení, ve kterém se vydává stavební povolení. Nicméně pokud se v průběhu tohoto správního řízení zjistí, že je potřeba opětovně provést posouzení vlivu záměru na životní prostředí, mohou do řízení vstoupit také environmentální organizace. V takovém případě mají rovnocenná práva jako účastníci řízení a jsou oprávněny mj. napadat prvoinstanční rozhodnutí před správním úřadem vyšší instance, jakož i podat odvolání ke správnímu soudu proti rozhodnutí vydanému ve druhé instanci.

Pokud se jedná o záměr, který bude mít nebo může mít významný vliv na životní prostředí, je pro získání stavebního povolení nezbytné získat nejprve „rozhodnutí o podmínkách životního prostředí“. Za určitých okolností musí tomuto rozhodnutí předcházet posouzení vlivu záměru na životní prostředí. V takovém případě se řízení, ve kterém se vydává „rozhodnutí o podmínkách životního prostředí“, mohou standardně účastnit i environmentální organizace a disponují přitom mj. právy uvedenými výše.

1.4. Právní úprava v České republice

V největší míře přiznává práva environmentálním organizacím zákon EIA. Práva zasahovat do řízení mají dle zákona EIA právnické osoby, které splňují následující podmínky:

- jejich předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví,
- jejich hlavní činností není podnikání nebo jiná výtěžná činnost, a
- vznikly alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení, případně před dnem vydání rozhodnutí o tom, že záměr nebude posuzován z hlediska zákona EIA.

Pokud právnická osoba naplní výše uvedená kritéria, má dle zákona EIA právo domáhat se žalobou zrušení rozhodnutí vydaného ve zjišťovacím řízení o tom, že záměr nebo jeho změna nebudou posuzovány podle zákona EIA nebo i rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení, tj. v řízení územním i stavebním. Nemusí být ani účastníkem příslušných řízení, i když dle zákona EIA se environmentální spolek může stát účastníkem územního řízení, pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací o zahájení řízení, a to v případě že se jedná o záměr, u něhož územnímu řízení předcházelo posuzování jeho vlivu na životní prostředí dle zákona EIA. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu („**stavební zákon**“) umožňuje environmentálním spolkům stát se účastníky stavebního řízení za podmínky, že ve

stavebním řízení mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a jejich námitky nebyly a nemohly být řešeny v územním řízení.

Dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách („**vodní zákon**“) může mít občanské sdružení postavení účastníka řízení vedeného podle vodního zákona, s výjimkou stavebních řízení vedených vodoprávním úřadem a řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona EIA, jestliže písemně požádá o postavení účastníka řízení do osmi dnů ode dne sdělení informace o zahájení správního řízení vedeného podle vodního zákona.

Účastnit se správního řízení, včetně řízení podle stavebního zákona, při němž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny („**ZOPK**“) je oprávněno občanské sdružení resp. spolek, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno. Také zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci („**zákon IPPC**“) uvádí mezi subjekty, které jsou vždy účastníky řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona IPPC i občanské sdružení, resp. spolek, jehož předmětem činnosti je prosazování a ochrana veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů, tj. i ochrana životního prostředí, Zákonná úprava povolování staveb v České republice v zásadě připouští účastenství environmentálních spolků jak v řízeních dle zákona EIA, vodního zákona a ZOPK, tak i v územním a stavebním řízení. Environmentální spolky se dle zákona EIA mohou domoci i zrušení již vydaného územního rozhodnutí nebo stavebního povolení, a to aniž by byly účastníky příslušných řízení nebo se jakýmkoliv způsobem v předchozích řízeních k předmětnému záměru vyjadřovaly.

2. Popis cílového stavu a návrh řešení

Cílem návrhu zákona je zajistit pro environmentální spolky možnost účinné účasti na procesech povolování záměrů, jež mohou mít významný vliv na životní prostředí, za současného respektování principu rovnosti účastníků a zabránění nadměrným a nepodloženým blokážím výstavby a potencionálního ekonomického rozvoje.

2.1. Změna stavebního ve znění navrhované novely

Stavební zákon rozlišuje následující řízení, kterých se environmentální spolky mohou účastnit:

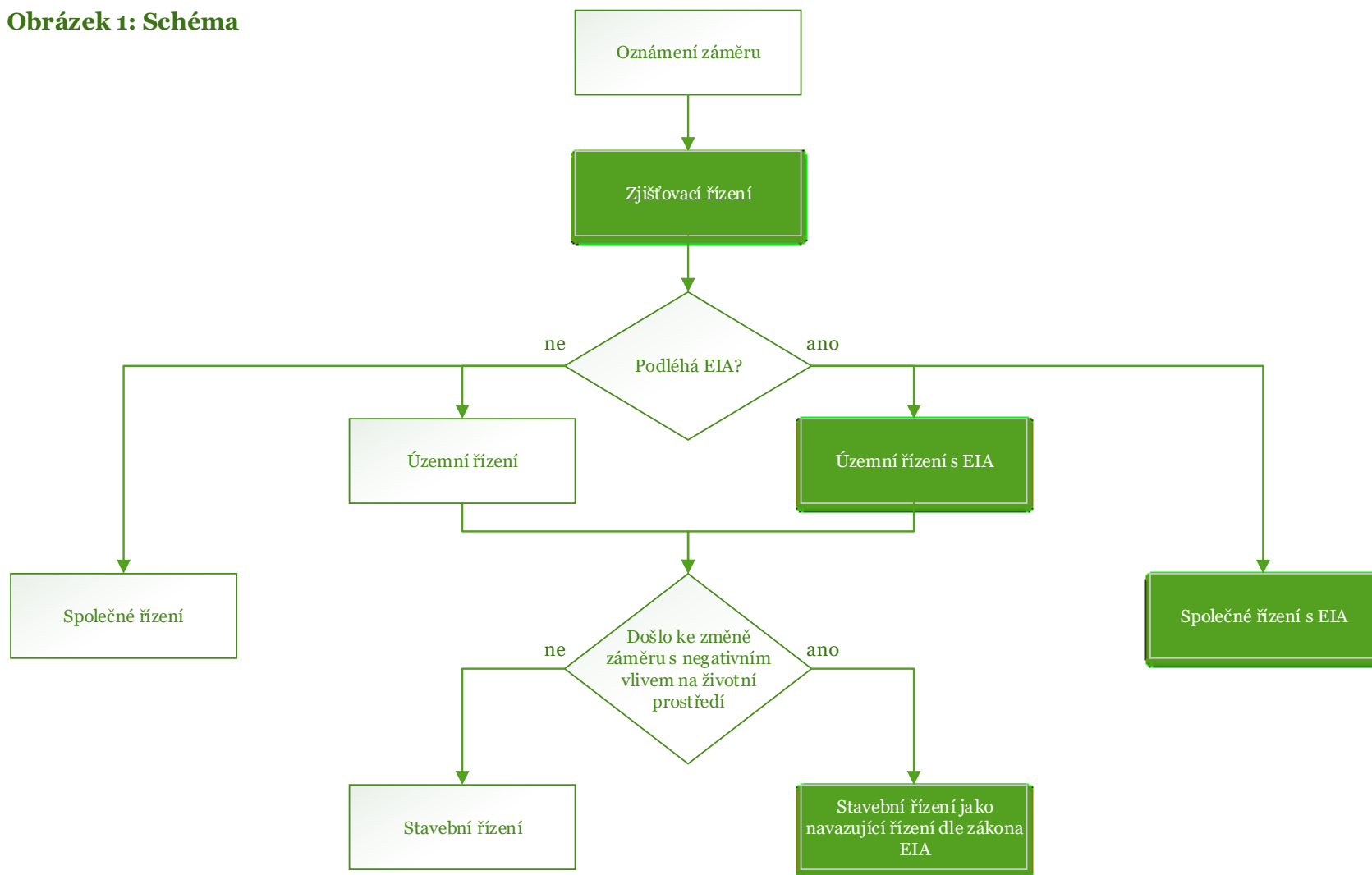
- územní řízení s posouzením vlivů na životní prostředí (§ 90),
- společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí (§ 94i),
- řízení o změně stavby před jejím dokončením, pokud změna vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí (§ 118),
- stavební řízení týkající se záměru, u něhož došlo ke změnám, v důsledku kterých by záměr mohl mít významný negativní vliv na životní prostředí.

Uvedená řízení jsou navazujícími řízeními ve smyslu zákona EIA. V těchto případech návrh zákona výslovně počítá s účastí environmentálních spolků a odkazuje přitom na zákon EIA.

2.2. Změna zákona o ochraně přírody a krajiny ve znění navrhované novely

Cílem navrhované změny je blíže definovat okruh řízení, kterých se environmentální spolek může účastnit. Dle původního znění zákona takovým řízením bylo jakékoliv správní řízení, pouze s výjimkou řízení uvedených v ustanovení § 70 odst. 2 ZOPK, tj. řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Obrázek 1: Schéma

* zelenou barvou jsou označena řízení, kterých se mohou účastnit environmentální spolky